

קהילתון

ברור היל

ידי בניסן תשע"א, אפריל 2011

מעבדות לחירות סילים: יענקל'ה רוטבליט

כשל כח הסבל
לא יכולתי לשאת
די זה די אמרתי
אני מוכרח לצאת
את העבד שבי
להשאיר מאחור
במקום שאליו
לעולם לא אחזור

אין עוד מה להגיד
נגמרו הסילים
אין לי מה להפסיד עוד
מלבד הכבלים
שחתכו עד זוב דם
ועדיין אני שרוט
הלילה הזה אצא
מעבדות לחירות

ויש משהו בי
כמו ירח מלא של ניסן
שקורא לי לקום
וחזור וקורא כל הזמן
לצאת למסע שכולו סיכונים
לקראת שמץ סיכוי
לסוף דמיוני מאושר והדוי

באמת יש מצב
שמראש איזה הר
אראה מרחוק
הבטחה למחר
שאולי לא יבוא אבל
גם אם בדרך אמות
הלילה הזה אצא
מעבדות לחירות
ויש משהו בי...

צבר הקורבן

קוראים יקרים,

הגיליון שבידיכם רואה אור בחג הפסח - חג החירות והמצות שנטוע בתחילת האביב. החג מגיע אלינו בד בבד עם התחממות הגיזרה ועם תחושה מוגברת של חוסר ודאות שמאפיינת את חיינו באיזור עוטף עזה. אלא שזוהי המציאות שלנו. כאן הבית והוא שהוציאנו ממצריים לא מוותר על היד הרמה והזרוע הנטויה ומעמיד אותנו במבחני אורך רוח וכוח סבל.

כיאות לפסח, העיתון מכיל התייחסויות שונות אך שלובות זו בזו ליציאת מצריים. תוכלו לקרוא את התיעוד המרתק של מרים קורצויל ליציאת מצריים הפרטית שלה וגם תיעוד מעניין לא פחות של אוסנת גוטרי, מזווית אחרת לגמרי. כך גם ביתמונות מספרותי דרך סיפורם של זוג ותיקים. במדור 'מן הארכיון' יוכלו ותיקי הקיבוץ כמו גם הצעירים יותר למצוא תיעוד מרגש למסורת פסח בקיבוץ מלפני למעלה מ-35 שנה.

יש לנו המלצה לטיול בפנית חמד לחג, מתכון פשוט אך טעים, תיעוד של הטיול לנחל פרס ושל מסיבות פורים, מאמר מאלף על יין שכתבה אביגיל צימרמן וסיפורה של משפחה המתגוררת בהרחבה. תודה רבה לכותבים שתרחמו מפרי עטם ומזמנם לעיתון.

הגיליון הבא שייצא במאי, יראה אור לקראת יום העצמאות ואנו זקוקים לכותבים ולרעיונות חדשים ורעננים. אנא כיתבו אליי

בשער (ובפנים העיתון): עבודות באווירת פסח של צביה בר נתן ואילנה צורן.

קהילתון - עלון קיבוץ ברור חיל

עורכת ומפיקה: איילה שניר
חברי מערכת: משה בנדקובסקי,
דמיאן סינגר וגליה קריב.
עיצוב גרפי: מיכל לויט - ניר יצחק
הדפסה: דפוס סתיו

כתובתנו במייל:
kehilton1@yahoo.com

העלון מופיע בצבע גם באתר
האינטרנט של ברור חיל בכתובת:
www.brorhail.org.il

והציעו נושאים או רשימות שכבר כתבתם בכל נושא העולה על דעתכם. הפינות הקבועות ממתינות גם הן- אשמח לפנייות והצעות לכתיבת ראיונות עם משפחות בקיבוץ, לרשימות על פינת החמד שלכם, וגם למתכונים וכדומה. תודה לכל העושים במלאכה. לחברי המערכת המסורים: משה בנדקובסקי, גליה קריב ודמיאן סינגר. כמו תמיד - תודה רבה לעודד פלוט ולעליזה הארכיונאית ולצביה בר-נתן שעוזרת בנפש חפצה בכל פנייה. תודה מיוחדת למיכל לויט המעצבת הנפלאה, שבזכותה העיתון נעים לעין וכיפי לקריאה. תודה לכל מי שכתב בגיליון הזה. שיהיה לכולנו חג שמח ושקט!

איילה שניר
טל. 050-3130593
ayalasnir@gmail.com

אנציקלופדיית האגודה הקהילתית

חג הפסח - ברכה ואמונה

לכל בית ברור חיל - חג פסח שמח, ובעיקר שקט ושלו. תקופה קשה עוברת על יישובינו, ברחבי הדרום בכלל ובקרבת שכנינו במוצעה האזורית, בפרט. חג הפסח מחבר, לא רק באופן סמלי, בין ההיסטוריה הכאובה של עמנו לבין המציאות העכשווית, הממשית, לעיתים הבלתי אפשרית, כפי שאנחנו חווים בשבועות האחרונים. כאילו לא חלפו להם דורות על גבי דורות, ודבר לכאורה לא השתנה. "יציאת מצרים" שלנו, מעזה, נראית שברירית מתמיד, ואיננו יודעים מה יילדו יום ושעה. עם זאת, תמיד שאבנו את עצמתנו וחוסנו מהסמלים האנושיים, עליהם גדלנו ולאורם התחנכנו, הקמנו מדינה, ובנינו ישובים וקהילות, המתגבשות ומתחדשות, מתוך אמונה עמוקה בדרכנו - שכאן זה ביתנו. למרות האימים ו"המכות" הנוחתות עלינו איננו מוותרים, נאחזים ביישובינו ומקווים לטוב. נאחל לעצמנו שחג הפסח הנוכחי, יהווה עבורנו נדבך נוסף וחדש בהתגבשות, בבניית הבית המשותף, הקהילתי בברור חיל. שנכיר זה את זה טוב יותר, כשכנים, כידידים וכשותפים. מכבר הימים ידועה באזור ובארץ (ובעולם) **שמחת החיים** של האוכלוסייה בברור חיל. נאחל לכולנו "שהגנטיקה הקיבוצית" הזאת, תשגשג ותפרח שוב עם בוא האביב, למען איכות חיינו וביטחוננו.

חג שמח

עוזי הניג - מנהל הקהילה

כחווית חג המרוממת את הנפש. קריאת ההגדה בנוסח הקיבוצי, ארבעת הקושיות ע"י הקבוצה הצעירה, שירה בציבור, הופעות תוצרת בית והתכנסות לאחר הסדר במועדון לחבר היו חלק אינטגרלי זכור לטוב מתקופה זו. הזמנים השתנו. ליל הסדר הקיבוצי הולך ונעלם מקיבוץ אחר קיבוץ והופך לחג משפחתי כמו בכל מקום בארץ. אלו עובדות החיים. נשאר רק להתגעגע למסורת הישנה והטובה.

גיא שמי (שמיל)

052-3964273

giora_shemi@kfar-aza.org.il

הפעם אני מרשה לעצמי להעלות הרהורים לגבי חג הפסח עבורי, ובעיקר על ליל הסדר הקיבוצי ההולך ונעלם מהקיבוצים כחלק אינטרגלי מתהליך ההפרטה (אני יודע, לא רק...).

במשך כ-40 שנות חברותי בקיבוץ נירים, מסורת ליל הסדר הקיבוצי לא נקטעה. היה זה החג המשמעותי ביותר לקהילת הקיבוץ "של פעם" וכמו שהשינויים באורחות החיים הביאו התייעלות יותר חופש לפרט, בצד החיובי של השינוי, כך קטיעת מסורת מבורכת ויחודית נרשמת אצלי בצד החובה של המאזן.

ליל הסדר הקיבוצי זכור לי כהתכנסות הקהילה, על ילדיה,

הודעה לציבור:

פינוי האשפה ע"י משאית המוצעה הופך לבלתי אפשרי על רקע חניית רכבים החוסמים את דרכה. בשכונת "חלץ" הבעייה חריפה ביותר ומביאה למצב של חוסר יכולת לפנות את האשפה הגולשת מהפחים. אנא, דאגו לחנייה שלא תסגור את דרכי הגישה לשרות חיוני זה!

עניין חינוכי

משולחנה של הדס פלג וממנהלת החינוך

חודש מרץ התאפיין בעיקר בחגיגות חג הפורים אשר צויין בכל מסגרות מערכת החינוך.

בגיל הרך עסקו בסימני החג לאורך כל השבוע וכל יום התאפיין בפעילות אחרת בכל בית בהתאמה לגיל הילדים. בסופו של השבוע חגגו בגנים ברוב שמחה וכיד הדמיון הטובה של הגננות ובמשתה כיד המלך. גם **במערכת החינוך הבלתי פורמאלי**, חגגו וציינו את חג הפורים במסיבות ובפעילויות רבות ומגוונות.

מסיבת הפורים המסורתית לילדי הקיבוץ אורגנה בניצוחן הנמרץ והמסור של איריס וייץ וסתיו אבוטבול אשר הפעילו, בעזרת המדריכים, את ילדי טללים, ארזים ונערי זח"ט, שעזרו, ניקו, הופיעו ותרמו להצלחת המסיבה. זה המקום להגיד תודה ענקית לכל מי שתרם מזמנו וכישרונו לערב, לילדים, למדריכים, תודה מיוחדת לאיריס ולסתיו שלקחו על עצמן את המשימה והפיקו ערב מהנה ומשמח ותודה ענקית לקבוצת הוותיקות מחוג הדרמה והתיאטרון בהדרכתה של איריס וייץ - הייתן נפלאות!!! מחכים לראותכן גם בחג הבא...

ומה עוד היה לנו החודש: **בתינוקיה** התחלנו לשפץ את החצר בעבודתם המסורה של שמעון פרווין ובוועז סרי. בקרוב מאד יוכלו ילדי התינוקיה לשחק בבטחה בחצר.

נערך מפגש עם 10 משפחות מהרחבה אשר מצטרפות אלינו עם ילדיהן בקיץ הקרוב. מטרת המפגש היתה: תיאום ציפיות, היכרות עם המערכת החינוכית בקבוץ ברור חיל ופגישה והיכרות עם חלק מהגננות המובילות. המפגש היה מוצלח מאד ובעל חשיבות רבה לשני הצדדים. בכוונתנו לערוך מפגש נוסף, שבו יבקרו הילדים וההורים בבתי הילדים. בנוסף, מיד לאחר פסח, מתוכננים מפגשים בהם יארחו ילדי טללים וארזים וילדי זח"ט את ילדי ההרחבה הנקלטים למסגרות אלו.

במינהלת החינוך עלה לדיון נושא ההתמודדות עם אלימות. יצאנו עם תוכנית הנקראת: **"במערכת החינוך בברור חיל אומרים לא לאלימות"**. הצוותים של החינוך הבלתי פורמאלי נפגשו עם הרכזת הפדגוגית של החינוך הבלתי פורמאלי, הגדירו כללי התנהגות נדרשים במסגרות החינוכיות ודרכים להתמודד ולהגיב על אי עמידה בכללים אלו. בשלב הבא יעבירו המדריכים פעילויות בנושא בכל השכבות.

כמו כן, ניסחנו ביחד עם המדריכים ומינהלת החינוך מסמך בנושא. המסמך יופץ להורים במטרה ליצור מסר משותף לנערים ולנערות ממערכת החינוך וההורים. אנחנו מאמינים שרק עם שיתוף פעולה של ההורים ובאחריות משותפת נוכל ליצור מערכת חינוך נעימה, בטוחה וללא אלימות.

לסיום נאחל לכל בית ברור חיל חג פסח שמח וכשר, ומי ייתן והאביב אשר מתדפק כבר על דלתותינו, יאיר ויפרח בכל בית ובית.

הדס פלג
רכזת החינוך
וחברי מנהלת החינוך

חגיגה ואקטואליה

דרך נוף שקמה

דרך נוף שקמה, ביוזמת קק"ל, מובילה מצומת בית קמה דרך שמורת פורה עד מאגר שיקמה ליד זיקים. לאחרונה נפתח למטיילים ברכב פרטי שביל בקטע פורה-רוחמה וכך אפשר לטייל וליהנות מהטבע ומהפריחה. אם נוסעים מברור חיל דרומה בכביש לעבר שדרות, כמאתיים מטר לאחר צומת ברור חיל יש פנייה שמאלה (עם שילוט) אל הדרך. כך אפשר לנסוע במרחב הפתוח הטומן בחובו אתרי מורשת, נוף פתוח וטבעי ויערות לפקניקים. כמה מילים על שמורת הטבע פורה: היא ממוקמת בין צומת פלוגות לצומת בית קמה ומשתרעת על פני 12 דונם. כרגע כדאי מאוד לנסוע ולטייל באיזור: צבע הפריחה משתנה כל הזמן. הפריחה שהייתה מקודם אדומה התחלפה ללבנה ועכשיו האיזור עטוף בפריחה צהובה יפהפיה

צילום: אבלין אמיר

איילות שמשוטטת לה בחורשות האקליפטוס הרבות.
עירא בן אמו ארגמן

של חרציות, שיטות, חרדל וגם חיסה. ישנם גם המון סוגי בעלי חיים והמרתק ביותר בעיניי, משפחת

"קטעי זכרונות" ספר חדש בפורטוגזית

החודש התקיים ברמת אפעל מפגש של חברי תנועת 'הבונים-דרורי' לרגל השקת הספר "קטעי זכרונות" (Fragmentos de Memórias). הספר שראה אור בברזיל בשפה הפורטוגזית, הוא אוסף מאמרים וסיפורים של חברים על התנועה, על המאבקים והעליה לארץ. את הספר ערך טיטו מילגרם. "מסופר שם על ההחלטה לעלות ארצה ועל הורי החברים שהגיעו, מספר נוח מיסוק, מופיעים בו תולדות

מצגת תמונות, הופעה של אורי הרפז מצמד הפרברים והרצאה של מוקי צור על העליה מברזיל. בהרצאה הוא ניתח את התהליך הנפשי שחווים מהגרים באשר הם ואמר, בין השאר, כי "כל עוד היינו שם חלמנו על כאן, כיום כשהגשמו חלק מהחלומות, מותר לנו גם להתגעגע ליופי שהיה בעבר, בארץ שם".

איילה שניר

האנשים שהגיעו לפה כשהמשותף להם זו התנועה. חלק מהם לא נפגשו כ- 40 שנה והיה מפגש מרגש מאוד". בספר מסופר על הורי החברים שהגיעו מאירופה, על קשיי הסתגלותם לארץ החדשה- ועל החלטת בניהם לעלות ארצה מאוחר יותר. סיפור העליה מספר על תהליך קבלת התרבות החדשה (שפה, מנהגים וכו') והפיכת איש הגולה לעברי החדש, החקלאי שעובד את אדמתו. התוכנית כללה

ועדת תרבות

בפגישות של פורום תרבות גובש לוח אירועים שנתי של התרבות בברור חיל. סומנו אחראים להובלת כל אחד מהאירועים ונקבעו התאריכים לשנה הקרובה. האירוע הקרוב הוא חגיגת המימונה.

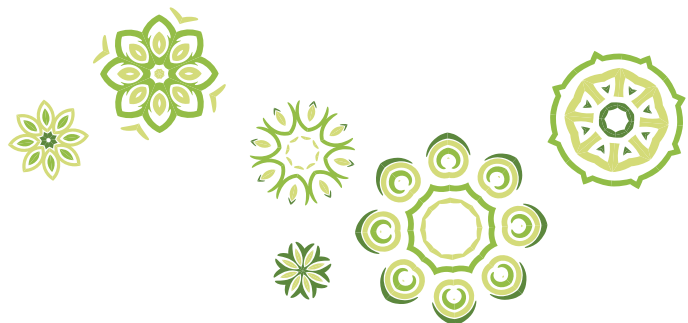
"המרוקאים" של ברור חיל מזמינים את כל הקהילה לערב מימונה ב-25.4 החל מהשעה 20:00 בערב, בחורשה ליד בית משפחת אבוטבול. בתוכנית - מופלטות, עוגיות מרוקאיות, מוזיקה, ריקודים ועוד.. יהיה שמח וטעים...

לנוחותכם, הנה הטבלה לאירועי החודש הקרוב, שהוא מלא ומשופע באירועים שבהם נתכנס לטקסים ולפעילות קהילתית משותפת. לוח האירועים המלא מופיע דרך קבע באתר האינטרנט של הקיבוץ.

מועד 2011-ב	אחראים	אירוע	חודש
25.4	אלי אבוטבול	מימונה	אפריל
1.5	אריאלה + דבורה	יום השואה	מאי
8.5	עירא	יום הזיכרון	
9.5	ו. תרבות + בני מצווה	ערב יום העצמאות	
10.5	משה שקולניק	יום העצמאות (טיול אופניים)	
21.5	צוות תרבות / חינוך	ליג בעומר	

חשוב מאוד!

יישום האירועים והצלחתם תלויה בהתנדבות של אנשים נוספים שיצטרפו למתנדבים הקיימים. ברוב האירועים יש צורך ביצירת צוות שיפעל ביחד עם האחראים. אם ברצונכם להתנדב לאחת מהפעילויות, צרו קשר במייל של שרית ועמי ami_g@brorhail.org.il או בטל: 08-6803443 ניתן גם לפנות ישירות לאחראים! **ועדת תרבות**

אתנו על הארץ "העץ הנדיב"

בספר "101 עצים מופלאים" של יעקב שקולניק בהוצאת "עם עובד". איך מגיעים? יוצאים מהשער של הגדיש (או מגיעים אליו מהשער הראשי דרך השדות) ונוסעים על הדרך הראשית אל הוואדי. מיד לאחר שחוצים את הוואדי פונים שמאלה ונוסעים לאורכו מספר דקות, עד שרואים בצד ימין גבעה עם ציוד של "מקורות". פונים עם הרכב ימינה ועולים על הגבעה. מהפסגה יש

בשנים האחרונות אנחנו עולים בהדרגה על המפה התיירותית. יחד עם "מידס" ושביל השקמה, יש בשטחים שלנו אטרקציה נוספת, המופיעה באתרי המטיילים באינטרנט: "העץ הנדיב". למי שלא מכיר, מדובר באיקליפטוס אדיר ממדים, הממוקם ממזרח לקיבוץ, "אחרי הוואדי". העץ, שגובהו 25 מטרים והיקף גזעו 7 מטרים, שוכן בלב בקעה קטנה ונחמדה. הענפים העבים והמסועפים והצל העצום שהוא מטיל, יוצרים פינת חמד לפיקניק משפחתי, אפילו בהרכב רב משתתפים (רק תיזהרו מהשיחים הקוצניים שמסביב). האילן הכביר שלנו מוזכר אפילו

שביל ימינה, שיוצא אל הבקעה הקטנה, שבמרכזה העץ שלנו. בילוי נעים.
התרשם ורשם: עודד פלוט

טיפוס ארוך ומעט מייגע על גבי צלע ההר, אבל הנוף המדהים פיצה על כך בגדול. בסיום הטיפוס חזרנו אל הרכבים שהחנינו בצומת הערבה, ולהפתעתנו הם עדיין היו שם ללא פגע. משם נסענו לנחל תמר לאכול ארוחת צהרים, ולאחר מכן שבנו לקיבוץ.

טיול משפחות

נתבקשתי ע"י העורכת לכתוב רשימה קצרה לעניין טיול המשפחות לנחל פרס בשבת. ראשית, אני רוצה להודות למירב קניגסולד ולעירא בן אמו אשר טרחו והוציאו את הטיול לפועל. לדעתי כל אחד מאיתנו (כולל אלה שחטפו יבלות בטיול) צריך לברך על היוזמה אשר נועדה בראש ובראשונה לגבש את הקהילה וליצור פעילויות מאחדות. כבר בקריאה הראשונה של דף הפעילות לטיול, הבנתי שמדובר בטיול קשה ומלא אתגרים, כמו למשל... לקום ביום שבת בשעה שש בבוקר. הגענו לתחנת ההסעה, התארגנו ויצאנו לדרך. יצאו רק כחמש עשרה משפחות וכלבה אחת אמיצה, אך במהלך הטיול התברר כי האיכות בהחלט מפצה על הכמות. הטיול היה לנחל פרס במדבר יהודה

כאשר ישבתי וחשבתי כיצד אני יכול לסכם את הטיול, שאלתי את בני איך היה לו הטיול. כאשר הוא ענה: "היה אחלה טיול. חוויה שאזכור הרבה זמן", הבנתי שזה כל מה שאני צריך כהורה. בקיצור, חברים נכבדים מוועדת תרבות, היומן שלי פתוח לרשום את התאריך של הטיול הבא עלינו לטובה.

וכלל נופים מרהיבים שבהם צפינו תוך שמיעת הסברים ממדריכה של בית ספר שדה "עין גדי" שליוותה אותנו לכל אורך הטיול. אפילו מים מצאנו בגבים והילדים מאוד נהנו להשתכשך בהם. בהמשך, ההליכה בערוץ נחל פרס הייתה מלווה באתגרי "אקסטרים" קטנים אשר בהם נדרשנו לסייע אחד לשני ובעיקר לילדים הקטנים שהיו עימנו. היציאה מהערוץ כללה

יוסי קרן

יציאת מצריים שלי

אני נוסעת ברכבת מצריים לחיפה. יצאנו מקהיר בשעה 12 בלילה. אנחנו נוסעים כבר כמה שעות. לפנות בוקר אנחנו מגיעים לאל עריש, תחנת הרכבת - כמה מטרים מהים. בדמדומים רואים את גלי הים, ירח מלא באותו יום. נוף כמו בסרטים. ילדים קטנים מסתובבים ליד הרכבת ומוכרים תמרים. הרכבת עוצרת לכמה דקות. עוד מעט היא ממרחק מהחוף. אנחנו לא רחוקים מעזה. בעוד כמה שעות נגיע לחיפה שם נגמרת הנסיעה לארץ ומתחילים בשבילי חיים חדשים.

עלייה בלתי לגלית

אני כבר חודש בארץ בהכשרה בגבת. יום אחד מודיעים לי שעלי לעשות את העלייה הבלתי לגלית שלי... אני נוסעת עם עוד שני חברים שנמצאים בגרעין באותו מעמד של תיירים. עוד מעט תפוג הויזה שלנו לשהות בארץ. מתכוננים כאילו אנחנו נוסעים חזרה למצריים. מקבלים ויזה מהקונסול המצרי וקונים כרטיס נסיעה למצריים. עולים לרכבת (אז תחנת הרכבת הייתה בתל אביב) ונוסעים. ואלה ההוראות שקיבלנו: פקיד מכס מצרי חותם על הדרכון שלנו לפני עזה. קיבלנו סיסמה שעלינו לתת למישהו שימתין לנו בעזה. אני יושבת בקרון עם עוד חבר. החבר השלישי נפרד מאיתנו בכוונה כדי לא לעורר חשדות. לפני עזה עוברים ברכבת אנשי המכס המצרי וחותרים על הדרכון שנכנסו למצריים. בעזה השעה 12 בלילה. ינואר, גשם, קור. הרכבת עוצרת לרבע שעה. אנחנו יורדים מהרכבת והולכים ישר לפגישה עם חייל מהבריגדה שהמתין לנו ליד עמוד חשמל. תחנת הרכבת הומה ערבים.

אומרים לחייל את הסיסמה ואנחנו עולים למשאית מלאה באנשים. ההוראות שקיבלנו הן לא לדבר. לא יודעים מי הם האנשים במשאית. בדרך עוצרים אותנו הערבים ושואלים בערבית "לאאון" לאן והנהי עונה "קומבניה", קיבוץ. כך אנחנו נוסעים עד לבארות יצחק שהיה אז דרומה מעזה. למחרת בבוקר לאחר ארוחת בוקר בחדר האוכל של הקיבוץ אנחנו נוסעים עם החייל במונית (שוב ללא דיבורים) עד לתל אביב. הוא מוסר לנו תעודות זיהוי מזויפות. הדרכונים שלנו עוברים מהכיס שלנו לכיסו. בתל אביב הוא נותן לנו כסף לנסיעה לגבת. הדרכונים שלנו חוזרים בדרך לא דרך למצריים. מישהו מתחזה בדמותנו בקונסוליה הבריטי לשחרר את הערבות ששילמנו לפני הנסיעה. כעבור כשנה קיבלתי בחזרה את הדרכון שלי. רשמית אני עדיין במצריים.

יציאת מצריים השנייה

כידוע לכולכם לא תמיד יכלו יהודים לעלות לארץ. בתקופה שהאנגלים

שלטו היה צריך סרטיפיקאט ובכל זאת יהודים עלו לארץ בצורות בלתי לגליות. אנחנו, חברי התנועה במצריים, תכננו עלייה בשנים 5-1944. התנועה קיבלה 20 סרטיפיקאטים. מספר החברים שתכננו לעלות היה הרבה יותר גדול. כך שחלק מהחברים באו עם סרטיפיקאט ואחרים בלתי לגלית בדרכים שונות (ברגל, דרך המדבר, בסירות דייגים, בחתונות פיקטיביות ועוד). והיתה מה שקראו מאוחר יותר: יציאת מצריים השנייה, בשנת 1946.

והעניין כך היה. בקהיר ובאלכסנדריה מכל התנועות - השומר הצעיר, בני עקיבא, והחלוץ, התארגנה קבוצה של כ-200 צעירים בגילאים 21-23 לעלות. הם אומנו ותודרכו כחיילים מהבריגדה לקראת פסח חלק מחיילי הבריגדה שקיבלו היתר נסיעה לארץ ויתרו על זכותם וההיתר הועבר לצעירים שהתחזו בזהות החיילים. וכך, ערב פסח, כ-200 צעירים, ללא ידיעת ההורים, עולים לרכבת מקהיר שיוצאת לארץ. הם כמובן היו מוקפים בחיילים אמיתיים מהבריגדה שהיו בסוד המעשה. בערב הסדר ההורים במצריים קיבלו מכתב מהבנים המודיע על עלייתם לארץ. זה לא היה קל. היו הורים שרצו להתלונן במשטרה אך הצליחו להרגיע אותם. הנערים פוזרו למשקים שונים בארץ שכבר היו בהם גרעינים של יוצאי מצריים מהתנועות. אני זוכרת שליד שולחן הסדר ישב מולי חבר אחד ובדמעות בעיניים אמר: "עכשיו ההורים שלי מקבלים את מכתבי". בין החברים שלנו - אחד מהנערים דאז, ישראל אלבגלי ובין המארגנים היה חברנו דוב רוזנהק.

מרים קורצויל

השנה לא אצא ממצריים

כאם לארבעה ילדים במערכת החינוך שלוותה שלושה מילדיה ביציאות מצריים שונות, התבקשתי לכתוב ולספר על המסורת החינוכית הייחודית שבקיבוצינו - יציאת מצריים. ניסיתי לנבור קצת בהיסטורית הקיבוץ, לנסות ולראות מתי החל המנהג בקרב ילדי הקיבוץ. עם חזרתי בזמן, הנוסטלגיה צצה ועלתה, ואני צללתי לימי ילדותי. הזיכרונות כילדה בקיבוץ מאותם הימים צפו ועלו...

כשהייתי ילדה לא יצאנו ממצריים, אולי הכנו טבון מבוץ. חג הפסח בקיבוץ של אז היה מאופיין כחג קיבוצי-משפחתי. כולם נערכו להקמת החג. אני זוכרת את התורנויות האין סופיות לקראת החג. את הסדר הארוך... שאבא שלי ערך ולא ויתר על שום קטע מקריאת ההגדה. וכמובן השירים בצוותא, הריקודים והילדים המחויבים לשירת 'מה נשתנה', 'אחד מי יודע' ו'חד גדיא'.

היו ימים... אך, אלו ימים! אני זוכרת שתמיד נרתמנו לעזור, לא הרגשנו פריירים, לא הרגשנו שחייבים לנו. לא הרגשנו שצריכים לשלם לנו, ואפילו נהנינו. הילדים כיום היו ודאי אומרים לנו שחיינו בעבודות!!! כדרך הטבע, בגרתי ונולדו לי ילדי. עם הגעתה של אלה בכורתי לגן, נחשפתי לחוויית פסח ייחודית ומדהימה שלא הכרתי עד כה, שהגתה אותה בתיה ז"ל ושנהוגה בקיבוצנו כבר כ-15 שנים אם לא יותר. חוויה מוחשית. מה טוב יותר לילדים מלהרגיש כיוצאים/בורחים ממצריים? גם אם 40 שנה של הליכה קשה במדבר ללא אוכל ומים הפכו לטיול בן שלוש שעות בקיבוץ באמצע הלילה (הכל היום אינסטנט, לא?). אבל מה זה חשוב - העיקר שיוצאים ממצריים. ביתי אלה כה התרגשה כשדובר בגן על

האירוע ועוד יותר התרגשה שעליהם לקום בארבע לפנות בוקר וואו...לפני עלות השחר, בחושך. ההתרגשות שבה ועלתה גם עם ילדיי האחרים, גיא והדס. מרוב התרגשות לא הצליחו לישון ונרדמו רגע לפני היקיצה (במצבים כאלו אין קושי בהשכמה). קמים, מתארגנים ומשתדלים להיות בשקט, בשקט (כמובן שזה בלתי אפשרי), מתלבשים כבני ישראל, סדין לבן כבגד (עם השנים השתכללנו לאל-בד) ומטפחת לראש. ומחכים למשה שיבוא לאסוף אותנו... תמיד בדקנו היטב שתלינו על הדלת את הסרט האדום, שלא יפסחו וישכחו אותנו. לאחר איסוף "בני ישראל" ויידוא שכולם הגיעו מתחילים... נזכרים ב-10 המכות, ובעקבות משה בורחים ממצריים לאורך הדרך ארוכה ומסוכנת - לאורך הגדר ובשבילי הקיבוץ ו"בני ישראל" צועדים בשקט מופתי כדי שהמצרים לא יגלו... הם צועדים כל-כך בשקט שכל חברי הקיבוץ יודעים שהלילה יוצאים ממצריים. ואז הרעב תוקף וממרומי השיחים מגיעה הישועה:

פופקורן. אבל פופקורן מצמיא ובמדבר אין מים. ומשה מכה על אבן ירושלמית והמים ניגרים... לאחר שהילדים בפליאה מהמים שותים, ומרוויים צימאונם ממשיכים בזריזות לבריכה. והבריכה (הקטנה) מלאה במים ובאמצעה כיסאות לחצייה. הילדים בהתרגשות רבה עוברים בשיווי משקל מכסא לכסא עד לצידה השני (יש גם כאלו שחוצים פעמיים ושלוש) יש, ברחנו ממצריים ומהמצריים!!! ואז, מתכנסים לארוחת בוקר מוקדמת עם מדורה, פיתות/ מצות על הסאג. (ההורים המלווים מתענגים...)

עם השנים גדלו ילדיי ועברו מהגיל הרך לגיל בייס. גם שם יוצאים ממצריים, גם שם ההתרגשות גדולה. אבל שם ללוות נראה לי שאני כבר פחות רצויה (אעפ"י שעדיין לא נאמר לי).

את היציאה הזו מארגנים הנערים הבוגרים עבור הצעירים. כאן צריך לשרוד כי ה"מצרים" "חוטפים" את "בני ישראל" לאורך המסלול ואלו צריכים להסתתר...

אבל בסוף כולם מגיעים לכנען. בפעם האחרונה שיצאתי ממצריים, שלוש ילדיי יצאו גם הם באותו הלילה. ההשכמות החלו משתיים ועד ארבע לפנות בקר (מרבה ילדים מרבה השכמות). אני התלוויתי לבתי, הדס. באמצע הלילה, במקומות שונים בקיבוץ פגשתי גם את ילדיי האחרים והיה ממש נחמד. בכלל היה נפלא לראות באמצע הלילה את הקיבוץ תוסס בשל ילדים מתרוצצים.

השנה לא אצא ממצריים. השנה אשמור על התינוקת המקסימה שלי ימית בתיבה/עריסה (גם זה שייך לפסח) ובעוד מספר שנים יחד איתה שוב אצא.

אוסנת גוטרי

הרבה לפני ההפרטה, כשהוויית הקיבוץ היתה בשיאה, חגגו כל אנשי קיבוץ ברור חיל את ה"סדר" באווירה משפחתית. לפניכם תיעוד משנת 1975 של המסורת המפוארת דאז...

ברור - חיל

חכנית ליל הסדר חש"ה

		<u>חלק א'</u>
<p>סירה: בצאת ישראל</p> <p>ברכה</p> <p>- כוס מניה - ז' מיקו</p> <p>- ברכה: מצה-ברור - ז' מיקו</p> <p>-----</p> <p style="text-align: center;">ב ת א ב ו ן</p> <p>-----</p> <p style="text-align: center;"><u>חלק ב'</u></p> <p>סירה בציבור</p> <p>- כוס שלומים - ז' מיקו</p> <p>ניבון</p> <p>- סטון חמהך</p> <p>סירה: אליהו הנביא</p> <p>- מן המיצר קראתי... זשזה סינ.</p> <p>אלה חמדה ליבי...</p> <p>- ויהי בחצי הלילה - דב ח.</p> <p>קרב יום</p> <p>- כי לו נאה - אהלה</p> <p>חד-גדיא - ילדים</p> <p>- כוס רביעית</p> <p>אחד מי יודע - ילדי ארזים</p> <p>חד-גדיא - ילדי חומר</p> <p>- חסל סידור פסח - ז' מיקו</p> <p>סירה: יבנה בית המקדש</p> <p>הסירה בציבור</p>		<p>סירה בציבור</p> <p>- פהיחה - ניבון</p> <p>- קידוש - ז' מיקו</p> <p>- כוס ראקונה - ז' מיקו</p> <p>- הא לחמא עניא - דב ב.</p> <p>סירה: הא לחמא ...</p> <p>- סה נטהנה: ילדי כיהח א'</p> <p>- עבדים היינו ...</p> <p>סירה: עבדים היינו ...</p> <p>- סעטה ברבי אלעזר - גליה</p> <p>ביון המקוט - סטה ב.</p> <p>ניבון + סיר: 4 האחים</p> <p>והיא סעמדה</p> <p>- וירקו אומנו - דיניסו (לינווי)</p> <p>- ונצעק אל ה' - אחרון ס.</p> <p>- ויוציאנו ה' - גבי ס.</p> <p>סירה: וערצא ...</p> <p>- ביד חזקה - חנניה</p> <p>- עטר חמכות - ז' מיקו</p> <p>אילו הוציאנו - נועט ס.</p> <p>- על אחת כמה - ויקי ס.</p> <p>- רבן במליאל - דרורה ב.</p> <p>- מצה - ברור - ז' מיקו</p> <p>סירה: ישחון הנסים</p> <p>- בכל דור ודור - נפתלי צ.</p> <p>- לפיכך אנחנו - אלי א.</p> <p>- הללויה הללו - חני טנער</p> <p>- סירה: הללויה</p> <p>- בצאת ישראל - עוזר ס.</p>

ח ב - ש ט ח ! ! !

אז איזה יין כדאי לקנות לפסח?

אביגיל צימרמן היא בוגרת לימודי מינהל בתי מלון בתדמור. עבדה כ-12 שנה במסעדת טבולה בהרצליה, שם שימשה כסומליה (מלצר יונת) ואחראית על היין בכלל. בוגרת קורסים ביקבי כרמל ובמרכז "איש ענבים" ביפו. ביקרה בתערוכות יין רבות בארץ ובחול'ל וערכה הדרכות למלצרים. עבדה שנתיים בחנות היין "וינו סיגר" בעזריאלי. לרגל החג היא עונה על הקושייה שבכותרת.

יין הוא אהבה שלי, תחביב שמלווה אותי שנים רבות. אני שמחה לשתף אנשים בידע שלי ולקרב אותם לעולם מופלא זה, שמספר סיפורים היסטוריים ורומנטיים ומגלה עולמות שלמים. כמי שמצויה בתחום כמעט 20 שנה, אנסה בכתבה זו לעזור למי שהולך לאיבוד בעולם זה ולהבהיר כמה נקודות. אלו יינות מתאימים לאלו מאכלים ובאיזה מחירים כדאי לרכוש יין טוב?

יין אדום יבש מהזנים מרלו וקברנה סוביניון שהם הזנים המוכרים והידועים יותר, מתאים למאכלים "כבדים" כמו בשר לצורותיו - סטייק ומאכלי קדירה. יין לבן יבש או חצי יבש מהזנים שרדונה או סוביניון בלאן, וגורצטרמינר שהוא חצי יבש, מתאימים למאכלים עדינים יותר כמו ראוט, סלטים, דגים וכו'. ככל שהמאכל כבד יותר כך נתאים לו יין כבד יותר. נהוג להתחיל ארוחה ביין לבן יבש או חצי יבש (מתקתק) ובמנות העיקריות לעבור ליין אדום. גם יין מבעבע או שמפניה מתאים

לפתיחת ארוחה ואף לקינוח. לקינוח מתאים יין מתוק, לבן או אדום, מוסקט או פורט. באופן כללי אני ממליצה על יינות תוצרת הארץ ולא רק משום כשרותם אלא כי ארצנו הקטנטונת משופעת ביקבים המייצרים יינות נפלאים, מיוחדים ומגוונים.

את היינות הלבנים יש לשתות מקוררים. את היינות האדומים שותים בטמפרטורת החדר - 14-16 מעלות ואם קצת חם להכניס כ-20 דקות למקרר. רצוי מאוד לפתוח את היין כמה דקות לפני "שינושום" וככל שהיין יותר ישן כך לתת לו יותר זמן. כששותים יין רצוי מאוד לשתות גם מים ביחס שווה. כך הקיבולת גדלה, הבילוי מתארך ולא חוטפים כאב ראש...

כשרות - למי שחשובה לו תווית הכשרות - רשום על הבקבוק. רוב היקבים הגדולים וחלק מהקטנים בארץ הם כשרים לפסח. היין הוא

מלווה מושלם לארוחה. הוא מעצים ומאדיר את טעמי המנות ובדרך כלל נוהגים להצמיד לכל מאכל סוג יין מסוים. הצרפתים למשל, מדקדקים מאוד בכך למרות שכיום כל אחד שותה את מה שהוא אוהב. היין מקרב לבבות ועוזר לנו להיפתח וליהנות אפילו מ"סתם" ארוחה. בארצות

מסוימות כמו איטליה, צרפת או ספרד שתיית יין בצהריים ובערב היא כמעט הכרחית ואפילו אצלנו כבר נהוגה שתיית כוס יין בארוחת

הצהריים (למרות שאין לנו תרבות יין מעמיקה של מאות שנים).

בנוגע למחיר, רצוי לקנות את היין הטוב ביותר במחיר הטוב ביותר (value for money), להחליט על תקציב מסוים ולנקוב בו בפני המוכר או לבדוק בסופרמרקט

כמה אנו מעוניינים להוציא על בקבוק וכך לקנות את הטוב ביותר, כי אחרת אין גבול. לדעתי בעד 60-70 ₪ אפשר לרכוש יין טוב לחג (יין אדום) ולמעלה מזה ממש להתפנק. יין לבן

אפשר בפחות מ-50 ₪. ביינות קינוח ההיצע מצומצם יותר ולכן כדאי ללכת על המוכר והידוע כמו מוסקט של ירדן. וכמובן שבחגים יש מבצעים שכדאי לנצלם.

הכי חשוב ליהנות מהיין ולכן יין טוב הוא כזה שאנחנו נהנים ממנו ולא חשוב מה אחרים אומרים. ומשהו קטן נוסף, קוניאק או ברנדי - משקה אלכוהולי ששותים בד"כ בסוף הארוחה ("דיגסטיב") הוא משקה כשר לפסח שעשוי מענבים (למחמירים מתאים הברנדי תוצרת הארץ, עם תווית כשרות). ויסקי אינו כשר מכיוון שהוא עשוי מדגנים. כל זאת על קצה המזלג ולכל מי שרוצה - אשמח לעזור ולענות על קושיות בנושא. שיהיה לכולנו חג שמח וכשר עם הרבה יין טוב! לחיים!

אביגיל צימרמן

חורף, 1983

משפחת אלבגלי

הפעם: בצאת ישראל ואסתר מצריים

בכל דור ודור חייב אדם לזכור את יציאת מצריים. סביר להניח שאסתר וישראל אלבגלי זוכרים ארוץ זה לא רק בפסח. יציאת מצריים של ישראל התרחשה בערב פסח, 1946. אצל אסתר זה קרה שנה אחר כך ב-1947. עלייתו של ישראל היתה חשאית. השביעו את העולים שישמרו על סודיות מוחלטת וביקשו מהם שלא לגלות את פרטי המבצע לאיש, כולל ההורים. בנעוריה התנדבה אסתר לסייע לצבא האנגלי. בבית הוריה דיברו צרפתית וערבית. בביתו של ישראל דיברו לאדינו (אביו הגיע מטורקיה). יחסם של המצרים ליהודים היה סביר עד הקמת מדינת ישראל. הציונות, כמובן, היתה חשאית - שליחים שבאו מהארץ לימדו את אהבת ארץ ישראל. אסתר הגיעה

את ברור חיל בעקבות חילוקי דעות פוליטיים ונותרו כאן אנשי מפא"י. חלום שהתגשם: פגה החלוציות, אך חל שיפור דמוגרפי - כלכלי.

ראיין וכתב: משה בנדקובסקי

תחילה לרעננה, שם התקבלה על ידי מרים קורצויל. ישראל היה בהכשרה בגבת. בהגיעם לברור חיל קבלו אוהל לכבוד חתונתם וזכו להתעורר כל בוקר עם געיית הפרות. חלק מהגרעין המצרי עזב

פינג האגכונים

דג דניס עם עשבי תיבול / מיטל אוחיון

מיטל אוחיון מביאה לנו הפעם מתכון מדהים לדג בתנור. מומלץ מאוד.

טיפ: רצוי להגיש את הדג על מצע של תפואא אפויים בתנור.

מצרכים:

דג דניס שלם (לפי מנות)
כפית שמן זית
עלה רוזמרין טרי
עלה טימין טרי
שום פרוס
מלח גס
פלפל שחור גרוס
כמון
כוסברה ירוקה טרייה

אופן ההכנה:

1. נוטלים את דג הדניס ומבצעים בו שלושה חיתוכים אלכסוניים בצדו.
2. ממלאים את חתכי הדג בשום פרוס טרי ובכוסברה ירוקה.
3. מפזרים על הדג מלח גס, פלפל שחור גרוס, עלי רוזמרין וטימין.
4. לערבב בנפרד: שום, כוסברה וכמון ולמלא את פנים הדג.
5. בסיום יש למרוח על הדג כפית שמן זית.
6. מניחים את הדג בתבנית ומכניסים לתנור שחומם מראש ל-180 מעלות ל-20-18 דקות.

זרקור - משפחה חדשה משפחת בוריחץ

את הריאיון עם משפחת בוריחץ דחסתי עם אילנה (33) לשעת ערב מאוחרת. אילנה התפנתה כולה ואלבין-אליק (32) השכיב את הילדים רונאל (7) ודנאל (שנתיים וחצי). ביתם ניצב ראשון בכניסה להרחבה ותוצרים מקרמיקה צבעונית מעטרים אותו.

אילנה מספרת על היכרותם בעיניים בורקות:

"עליתי מאוקראינה לישראל בשנת 1990 וב-97 נסעתי ללמוד רפואת שיניים בקייסינג שבמולדובה. אליק בעלי ואני למדנו יחד באותה הקבוצה ולאחר ארבע שנים הפכנו לזוג.

זה סיפור מעניין... למדתי מחשבים בפנימייה בירושלים וכשהחלטתי לשנות כיוון לרפואת שיניים בחו"ל, ההורים התנגדו. המשכתי להתעקש ויום אחד אמא אמרה 'בואי, אעזור לך לארוזי. אבא לא התערב ומאוחר יותר, אמא הסבירה: מגדת עתידות נתנה סימנים והצליחה לשכנעה לפנות מקום לגורל שלי והיא צדקה. שלוש מסיבות חתונה - באוקראינה בחוג משפחתו של אליק, בקייסינג מסיבת כלה וחסטיפתה בחוג הסטודנטים הקרובים ופעם שלישית בארץ. שמונה שנים ברפואת שיניים ועשר שנות נישואין."

להכיר בשורשים ובצעד הענק:

בפשטות כנה, אילנה מתארת את השנה הראשונה להתאקלמות בארץ: "באנו ב-2002 לשרדות בה הורי גרים והם עזרו לנו מאוד. שכרנו דירה קטנה והתחלנו כמו שני ילדים קטנים. למדנו למבחני רישוי וכדי להקל על ההורים, עבדנו גם בניקיון.

אליק עשה צעד ענק. הוא עזב הכל ובא לפה בעקבותיי בלי כלום, עם מזוודה של בגדים כשמשפחתו נותרה באוקראינה. כל שנה הם מתראים כשההורים באים לבקר והוא נוסע אליהם."

צמודים ועצמאיים:

"לאחר שנה, ב-2003 פתחנו מרפאה פרטית בנתיבות." קל לרתום את אילנה להרצאה בחינוך אך אודות פרנסתה, אילנה מעדיפה שלא לעשות פרסום ועונה בקצרה: "למעשה, יש לנו שתי מרפאות צמודות דלת אל דלת אבל אנחנו עצמאיים. לא מזמן התחלתי להתעסק בהזרקות של בוטוקס ואליק יותר בכיוון של כירורגיה."

מקור האושר והשמחה:

בנושא זה, הדיבור שוב קולח: "רונאל נולד ב-2004. הוא לומד בכתה א' בשער הנגב ומאוד מתקדם בחשבון לכפל וחילוק. יש לו ראש בכיוון מתמטיקה-לוגיסטיקה ואני לא אדאג אם לא ילך אחריו לכיוון הרפואה. הוא פעיל בחוגים רבים: שחייה, קפוארה וקרמיקה אצל מלי שכולנו מאוד אוהבים. רונאל מאוד נהנה ביטללים ולא מוכן לוותר על כל פעילות.

דנאל בגן 'שקדי'. ילד מוזיקלי שאוהב לרקוד ולשיר, הוא כמו הפעמון של הבית."

הבחירה בברור חיל:

"הילדים, הם הסיבה העיקרית שבאנו לכאן. רצינו שיגדלו במסגרת של החינוך הקיבוצי. גם לפני שבאנו לברור-חיל וגרנו בשרות, רונאל התחנך בכפר-עזה. חיפשנו מקום מתאים קרוב לנתיבות ולא בכיוון באר-שבע." השיקול הביטחוני הכריע והוביל אותם לברור-חיל והם מרוצים: "אנחנו אוהבים את השקט, שקט של שבת. מאוד מקווים שהפיתוח יסתיים וילדים יוכלו לשחק ולנסוע רכובים על אופניים, ללא חשש מתנועת הרכבים על הכביש."

אילנה נזכרת בסיפור נוסף מימיה הראשונים בהרחבה שמסמל את יתרונות המקום עבורה: "לפני שנתיים, ילדים שיחקו על ערימת חומרי בנין אחר הצהריים כי לא היו מקומות משחק אחרים. וכמו בעיר כך בקיבוץ, כשהחשיך, ההורים קראו לילדים אבל אחרת. הם באו ולקחו את הילדים אחד, אחד ולא צעקו מהחלון."

תחביבים:

"לנוח. כמובן, אוהבים לטייל ולנסוע לצפון פעמיים שלוש בשנה, להכיר את הארץ. לא מסלולי הליכה אבל מגיעים לכל אתר בחופש. באמצע השבוע עובדים הרבה."

חלומות, משאלות:

"שיהיה פיתוח נוי עם דרכי גישה לילדים ללא קרבה לכביש ושלחמיה באוטובוס תהיה תחנה גם בהרחבה."

אורלי בכר

ברכות אזור והוצאות

התנדבות למטה הקל"ה אזורי

(המרכז הקהילתי להתרענות והפגה)

מחלקת התנדבות מבוגרים מעוניינת להכשיר מתנדבים אשר יאיישו את מטה הקל"ה בשעת חירום.

תפקיד מטה הקל"ה: (ריכוז תחום היערכות והפגה) ביישובים בשעת חירום.

פרופיל מתנדב/ת מתאים לתפקיד: רצוי מתנדב/ת שילדיו/יה מבוגרים. עבודת צוות (שלושה אנשים במשמרת) יכולת עבודה עם מחשב. תקשורת טובה עם אנשים ההתנדבות מתקיימת בשעת חירום בלבד. מקום ההתנדבות: מתנ"ס ארנון.

תתקיים הכשרה במתנ"ס ארנון לצוות מטה הקל"ה לשם היכרות עם התפקיד, חברי הצוות, וקבלת חומרים.

המעוניינים מוזמנים לפנות לרונית ויזנברג-לרנר רכזת מחלקת התנדבות נייד: 054-6755174

לשושי וגדעון קורנלדי ברכות חמות לרגל הולדת הבן, אח לאייל

תודה לאלון רוזנהאק שליווה כחובש את טיול המשפחות

השלכת פסולת

מערכת הביוב ביישוב חוזרת ונסתמת בגלל השלכת סגבונים וטיטולים לאסלה הביתית. עד עתה, נגרם נזק למערכת הביוב בעשרות אלפי שקלים! נבקשכם לדאוג להשלכת הפסולת לפחי האשפה וכך למנוע נזקים והוצאות כספיות סיוותרות! אורי רוזנהאק

סדנת שילוב אמנויות: משחקי תנועה, ואימפרוביזציה, הרפייה, דיסיון מודרך, עבודה עם חומרים בהתאם לגיל ולצורך. מגיל 6 ועד בכלל, בקבוצה או ביחידים.

לפרטים: אורנה אוריין טל. 050-6722602

תודה ענקית

לשמעון פרווין ובעד על עבודת השיפוץ הטובה בתינוקיה, תודה גם לשגיא מהנוי, לשמיל ולהדס פלג צוות התינוקיה

ביי אנגליה

עוד שבועיים המעבורת תעזוב את הרציף. אם לא היה לילה היינו יכולים לראות מהסיפון את האי הרטוב הזה מתרחק ונעלם בים. אבל יהיה לילה אז כנראה שנשב בלובי הספינה ונשתה פיינט אחרון לכבוד הממלכה הבריטית. ארבע שנים וחצי (וקצת). ארבעה חורפים, ארבעים אלף שבעים וחמישה פיינטים, 18 הופעות, שישה פחי מיחזור, מיליון תפוחים בגינה וחתולה אחת ששרדה. מחכים לקיץ וסובלים בחורף. עולם הפוך. סופי"שים בצפון, טיולים על ההרים, גרביים רטובות, אף רטוב, הכל רטוב. עוד כמה פיינטים מול האח. חצי-אלכוהוליסט ולגמרי פירומן. לונדון. ספרים מאמזון. חייבים לחשוב באנגלית. טיסות עם ראיון-אייר; חייבים לראות עולם. לילה של תגליות במוזיאונים, לילה של איבוד עצמי בקאמפן טאון, פיקניקים בפארקים, גשם, סנדוויצ'ים רטובים, גיוינט רטוב, אי רטוב. קונים בית בקאנטרי-סייד. חרא של סוסים (ריח של קיבוץ). ברווזים שאסור לצוד ותותים ענקיים בגינה. אביב מגיע; מססטל, צבעוני, מתוק ומחרמן. 763 פיינטים באחו. המון ירוק. בונה אולפן הקלטות פרטי. מתנסה, מגלה, חוקר ומעמיק. מנגן בלהקה עם סאונד מקומי, גיטריסט שמדבר כמו גיון לנזן וזמן פולק עם מפוחית. 37 תחנות רדיו שמשדרות בדיוק כשצריך רוק, ג'אז, קלאסי, מוסיקת עולם וצייל אאוט. אפס פופ-מזרחי. והנה תום יורק, קונה ירקות אורגניים וטופו. קריירה. חליפה, מזכירה, משרד. פגישות, עסקים, מחלקה ראשונה, כרטיסי אשראי תאגיד, מסעדות

בלי תפריטים, בלי מחירים, 'הכניסה בלבוש חכם בלבדי. בכירים עם מבטא אוקספורדי מלוקק ומטאטא עמוק ברקטום. וקיבוצניק אחד פרוץ וחצוף שלא רוצה להיות באופנה. שיקפצו. חברים באים לבקר, חברים מנתקים קשרים, חברים חדשים במקומות לא צפויים. אחים באים לבקר, הורים באים לבקר, משפחה נשארת תמיד.

מבטא מוזר. "מאיפה באת?" "מרחוק, ארץ הקודש" "האא, יופי, סבתא שלי פעם התנדבה בקיבוץ בישראל, ממש לפני המלחמה" "איזה מהן?" "לא זוכרת בדיוק, משהו בשנות השבעים עם תורכיה?" "אהה, בסדר"

ביקורי מולדת. דחיפות בטרמינל, מבזקי חדשות כל שעה, מבצעים צבאיים, צווי 8, מיתון ובצורת. להתעלם, להתעלם. בקיבוץ סופסוף, נושם לרווחה: "שמידט חזר מת"א, הוא בטח בחדר." "ראית את הבתים החדשים בכל מקום?" "אין כלניות השנה, לא ירד מספיק גשם" "תקפוץ לקפה, אני פה..." "תקופת יובש קשה, אין כלום" "באנגליה זה גם ככה?"

"נו אז מה עם איזה איחוד של פנגיזי" "וואי, אתה ממש נשמע כמו עמית...!" "הבריכה עכשיו סגורה - תצאו

מיד!!!... אה נועם, זה שוב אתה..." "אנחנו מאוד מקווים לראות אותך שוב בחתונה של יונת" "תשמור על קשר, טיסה נעימה"

מרגיש סופסוף שייך אבל שוב נהיה פה קצת צפוף. "בוא נצא שוב לטייל בעולם, תמיד נוכל לחזור". קונים לאנדרובר דיסקברי, במזומן. פותחים מפה, מסמנים יעדים, מותחים חיצים, חולמים שוב על מקומות אחרים. אולי קל ופשוט פה מדי...?

ארבע שנים וחצי (וקצת), עוד מקום טוב בלב. אזרח בריטי אבל כבר לא אנגלופיל. ובכלל, כל מקום עם הסיפור שלו, אבל בסוף זה העולם שדפוק לגמרי. יאללה ביי אנגליה, נהיה בקשר.

עוד קצת פורים...

פסח אומנם כבר בדלת אבל אנחנו עוד מתאוששים ממסיבות פורים. ואיזה... הילדים חגגו ברוב הוד והדר בתהלוכה צבעונית ועליזה מתחנת האוטובוס ועד חדר האוכל. בתוכנית המסיבה שאורגנה והופקה להפליא: הופעות של ילדי הגן, גיל ביה"ס, ובני הנעורים. הדובדבן שבקצפת: הצגה פיוטית (בימוי: איריס וייץ) על ליאונרדו הליצן בכיכובן כובש הלב והמרגש של ותיקות הקיבוץ.

תודה לכל מי שהשתתף, עבד והשקיע בהכנה, בהפקה ובניקיון המקום לפני ואחרי. גם במסיבת המבוגרים היו הרבה תחפושות יפות, שתייה והכי חשוב שמחה וצהלה. ושוב תודה לכל העוסקים במלאכה.

